

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. november 13. XV. Évfolyam 46. szám

Jézussal találkozni a NEK-en és bárhol

Nem tudom, volt-e boldogabb ember nálam abban a pillanatban, mikor megtudtam, hogy hazánk ad otthont az 52. Eucharisztikus Kongresszusnak. Hát még aznap, mikor még budapesti lakosként 2017-ben jelen voltam azon az adventi gyertyagyújtáson, melyen a Bíboros atyától értesültünk az előkészületeknek arról a lépéséről, hogy a Belvárosi Nagyboldogasszony templomban folyamatos szentségimádás indul következő év januártól.

Ez utóbbi azonnal személyes szívügyem lett. Regisztráltam a megfelelő oldalra, s minél több órát igyekeztem vállalni. Hónapok alatt kialakult az a rendszer, hogy hetente négy napon imádkoztam az Oltáriszentség előtt, amiből három alkalom éjszakai vagy nagyon kora hajnali időpontra esett. Ugyanis ezek az órák nehezen teltek be, én pedig negyedórányi futásra laktam a templomtól, így oda- és visszafutva a napi edzésem is megtörtént.

Nem írhatók le azok a kegyelmek, melyeket ezeken a meghitt órákon kaptam az Úrtól a jelenlétében megélt létezés értelme által. A Kongresszusért mondott imában lelki megújulást kértünk az egész világ számára. Számomra ezt a megújulást ezek a csendes órák hozták el.

Az első készületi évben tele voltam ötletekkel, vágyakkal, tervekkel. Semmiből sem szerettem volna kimaradni, ami a Kongresszussal kapcsolatos. Részt vettem az egri szimpóziumokon, szerzetesi ötleteléseken, nagy megtiszteltetésnek tartottam, hogy közösségünk kongresszusi összekötője lehetek, mindenről első kézből értesülhetek.

Ahogy telt-múlt az idő - még a vírus is arrébb tolt a nagy eseményt - bennem a kezdeti lendület egyre inkább csendes tanúságtétel vágyává szelídült. Ehhez nagyban hozzájárult az elkészült plakátok „*Találkozz Jézussal Budapesten!*” - felhívása is. Mindig fontosnak tartottam a hitemről való tanúságtételt, a Jézussal való személyes találkozást és kapcsolatot, de azt vallom, hogy Jézussal ott tudok leginkább, legjobban, leghamarabb találkozni, ahol éppen vagyok, ahol éppen Őérte és népéért teszek valamit. Hiszen közösségünk imájában naponta ajánlom Neki „*magamat, egész életemet, minden cselekedetemet, munkámat, imádságomat, örömeimet és szenvedésemet...*”

A tavaszi járványhelyzet bizonytalanságában tervezni kezdett feladatok közül az a lehetőség állt hozzám legközelebb, hogy besegítsek a közösségünk könyvkiadójának, a KORDÁ-nak munkájába, mely a teljes kongresszusi időben jelen kívánt lenni a Bazilika előtti téren lévő könyvhéten. Az is segített a döntésben, hogy emellett el tudom látni megbízatásaimat, amibe beletartozik a reggelenkénti igeliturgia tartása az Idősothonunkban, illetve a vasárnapi szentmise előkészítése, asszisztálása. Ehhez a kongresszusi ima egyik fohásza adta a bátorságot: „*...az Ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez.*” Tudom, hogy a föld minden emberéhez nem vihetem el, de azokhoz, akik rám vannak bízva, kötelességem elvinni, különösen a kiszolgáltatottakhoz.

A nagy esemény előtti héten távolból követtem a különböző helyszíneken történő előkészítéseket, színpadok állítását, s nagy lelki nyugalommal várakoztam a szolgálatom megkezdésére. Ezt az állandósultnak hitt nyugalmat egy pillanat alatt teljesen felkavarta az a Fábry Kornél atyától érkezett e-mail, melyben a Kongresszus szentmiséire áldoztatni hív. (Regisztrációkor ugyanis beírtam az áldoztatói engedélyemet.) Nagy megtiszteltetésnek tartottam az invitálást, de valami szokatlan rossz érzés keletkezett bennem, ami a válasz halasztására ösztönzött. Sokáig vizsgálgattam belső megmozdulásaimat, hogy el tudjam dönteni: az Isten dicsőségének előmozdítása vagy a saját magam fontosságának

hangsúlyozása visz-e az áldoztatás szolgálata felé. Mivel a második kapott nagyobb hangsúlyt, megmaradtam az eredeti tervnél, ezzel a lelki békém is visszatért.

Mint már számtalanszor, ismét megtapasztaltam, bármit teszek Jézusért, másokért, bőséges jutalomban részesülök, mindig azt kapom, amire a legnagyobb szükségem van. A mi templomunk napi szentmiséiben itthon is találkozhattam és egyesülhettem Jézussal. A könyvárusító házikónk pedig éppen úgy volt elhelyezve, hogy kényelmesen láthattuk a Hungexpón bemutatott szentmisék kivetítését, a felállított színpadon zajló eseményeket.

Ez utóbbiak közül Csókay András tanúságtétele állt hozzám legközelebb, melyben a közbenjáró ima erejének tapasztalatait osztotta meg. Megérintett az előadásából az a rész, ahogyan Jézus nagypénteken meggyötört, majd megdicsőült Testének ismeretében a boncasztalon lévő testekről beszélt. Hozzátette azt a vágyát, hogy ezt a látásmódot átadja orvostársainak.

A számomra végtelenül hosszúnak tűnő korlátozások teljesen kiéheztettek a találkozásokra, ami a könyvutcában bőséges elégtételt nyert. Szerzetesek, rokonok, régi és új közösségeim tagjai, pestiek és vidékiek egyaránt megálltak egy-egy ölelésre. De a pápai miséről sugárzó arccal érkező, sosem látott hittestvérek sem fukarkodtak mindent felülmúló szeretetük kinyilvánításában. Mindnyájukban Jézussal találkoztam Budapesten. **Kurczina Terézia**

Isten áldásával élni

Gyermekkoromban jártunk templomba, elsőáldozó is voltam, de nem emlékszem rá, hogy mit jelentett ez akkor számomra. Inkább csak megszokásból, engedelmességből tettem, otthon nem sok szó esett erről, bár édesanyám reggel-este, evés előtt mindig imádkozott.

A nagymamám számára fontos volt a hitre nevelésünk, de felcseperedve ez nekem kevésnek bizonyult a jó úton maradáshoz. Önállóan élve hamar elhagytam ezt a szokást, bár a lelkem mélyén élt bennem valamilyen hit. Nagy ünnepeken eljártunk templomba, szívesen hallgattam az alkalomhoz illő prédikációkat. Most úgy gondolom, hogy az Úr mindvégig azon fáradozott, hogy magához édesgessen, de semmit nem erőltetett rám. Az Egyházközségből is több testvért azért küldött mellém, hogy általuk is Őhöz kerüljek közelebb.

Templomunkban régebben a húsvéti feltámadást a nagyon kora hajnali órákban ünnepelte az Egyházközség. Egyik évben az ünnepi szentmisén egy gyöngéd, simogató érintést éreztem a vállamon, karomon, ami nem embertől származott. Mintha a lelkem kapta volna. Arról a miséről hazaérve megbeszéltük a férjemmel, - akivel akkor még törvénytelen kapcsolatban éltem - hogy onnantól kezdve rendszeresen eljárunk szentmisékre. Csak később derült ki, hogy ugyanazon a szentmisén ő is rendkívüli lelki élményben részesült.

Ezt az elhatározást igyekeztünk is megtartani. Otthon jobban tudtam imádkozni, különösen a rózsafüzért, miután tagja lettem a Rózsafüzér társulatnak. Templomban a kereszttak járásán is szívesen vettem részt. Az csütörtökönkénti egész napos szentségimádásokon rendszeresen vállaltam órákat, felmelegítette a lelkemet az Oltáriszentség közelsége. Teljes szívemből hittem, hogy Jézus van Benne jelen, aki nagyon szeret engem. Gyakran térdeltem a nyitott tabernákulum előtt, és vágyakoztam arra, hogy minél bensőségesebb kapcsolatban legyünk.

Ebben az időben a szentségekhez való járulás utáni sóvárgás hatására született meg bennem a vágy, hogy rendezsem törvénytelen kapcsolatomat. Nagy öröömre az egész családom támogatását magam mögött érezhettem. Párommal jegyes oktatásra kezdtünk járni, ahol olyan új szempontokat tártak elénk, melyeket átbeszélve nemcsak egymáshoz, hanem Istenhez is egyre közelebb kerültünk.

Az egyházi házasságkötés közeledtével alapos lelkiismeretvizsgálattal készültem a sok évtizede elhanyagolt szentgyónáshoz. Hálás vagyok azokért a testvérekért, akik megértő és támogató jelenlétükkel, biztatásukkal a segítségemre voltak ezekben a napokban. A

rendszeresen szentségekhez járulók saját tapasztalatai által megerősödve igaz hittel és reménnyel tudtam kérni Isten mindent megbocsájtó irgalmát. Megvallott bűneim után nagy teher esett le a lelkemről a feloldozás szavai által, megújultam Jézus szeretetétől.

El sem tudtam képzelni, hogy a hosszú évek óta mellőzött szentáldozás újbóli lehetősége milyen érzéseket vált majd ki belőlem. Eléggé izgultam. Felidéződött bennem az előző napi házasságkötésünk szívmengető élményéből az a rész, ahogyan apukám oldalán az oltár felé lépdelek. Most a hívők egyikeként lépdeltem, hogy magamhoz fogadhassam, Aki annyi évig örködve felettem soha nem mondott le rólam. Szívem olyan hevesen vert, mintha ki akarna ugrani a helyéről, és meg voltam győződve arról, hogy nemcsak én hallok a dobogását, mert úgy éreztem, mintha az egész templomot betöltötte volna ez a hang. Elérzékenyülve, meghatódva fogadtam magamhoz az Oltáriszentséget. Nincsenek értelmes szavak annak leírására, mennyire boldog voltam akkor, s azóta is körbeleng, felemel ez az érzés, ami nem lehet más, mint a szentségi Jézus ajándéka.

Következő vasárnapon pedig úgy éreztem, mintha minden szentírási rész külön nekem szólna, mivel a házasság titkait járták körbe, én pedig tovább erősödtem általuk lelkileg.

Nagy hála tölti el egész szívemet mindazokért, akik támogattak az Isten felé vezető úton. Tudom, hogy még csupán a kezdeti lépéseket teszem, ám már most is naponta tapasztalom az Ő áldását az életünkön. Biztos vagyok abban, hogy ezután is örködni fog fölöttünk, mert arra vágyik, hogy mindinkább Neki éljünk, jobbá váljunk. Egyszerű kis hétköznapi eseményeken keresztül látom, hogyan formál, alakít.

Eddig is szívesen vállaltam egyházközségi feladatot, de most egy olyan belső átalakulás indult bennem, ami férjemmel együtt arra ösztönöz, hogy egymás és Isten iránti hűséggel járva szolgáljunk másokat, s Egyházközségünket építve minél inkább a testvéri közösséghez tartozzunk.

Károly Enikő

Jó éjt, Isten! (olvasmányélmény)

Nagy öröm számomra, hogy immáron két éve keresztanya lehetek, mert a bátyámék engem kértek meg erre a megtisztelő tisztségre kisfiúk születésekor. Családunkban mindkét testvéremmel vallásos nevelésben részesültünk, fontos az életünkben az Istennel való kapcsolat. Így a keresztanyaságot is komolyan szeretném venni, és olyan szerepet betölteni a keresztfiam életében, ami egészen kicsi korától fogva Istenhez segíti közelebb.

Sajnos, a vírus miatt elvéve viszik el a templomba, sőt, szülei saját maguk számára sem túlzottan tartják ezt most fontosnak, de ez nem kedvetlenít el, inkább arra ösztönöz, hogy találkozásainkkor valahogyan mégis essék szó hitünk egy-egy mozzanatáról.

Ezért is okozott nagy örömet, amikor éppen a NEK ideje alatti könyvvásáron felfedeztem egy kisgyerekek számára összeállított, bibliai történeteket tartalmazó könyvecskét. Kinyitás nélkül kézbe véve is pozitív élményt nyújt a mérete és puha tapintása miatt, a rajta lévő csillagok pedig világítanak a sötétben, ha előtte fény érte.

A benne lévő, kisgyermek számára érthető módon leírt bibliai történetek szívmengető esti olvasmányok. Minden történet a szereplőknek jó éjszakát kívánva fejeződik be. Két éves keresztfiamat ölebe véve, a kedves képeket nézegetve minden otlétemkor elolvasom neki. Egy-egy szereplőre rámutatva már ő is megnevezi őket.

Nagy Bernadett

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Nov. 14 – 21.

Évközi XXXIII. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
13	SZOMBAT	<i>Magyar szentek és boldogok</i>	Előesti sztm: 18:00	+édesapákért; Különbéféle katasztrófákban életüket vesztek	
14	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP A SZEGÉNYEK VILÁGNAPJA	10:30 18:00	+Bernadett I.ü., és édesanya gyógyulásáért +Zeller Erzsébet	
15	HÉTFŐ	<i>Nagy Szt Albert</i>	7:30	+Maruzs Jánosné Ilona	I. Bibliakör: 19:00
16	KEDD	<i>Skóciai Szt Margit</i>	7:30	Ágnes Házasságáért; Túri csal + tagjai	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
17	SZERDA	<i>Nagy Szt Gertrúd</i>	7:30 Iskola mise: 8:15	élő Attila egy csal élő és + tagjai	
18	CSÜTÖRTÖK	<i>Szt Péter- és Pál bazilikák felszentelése</i>	—————		Szentségimádás 8:00-21:00
19	PÉNTEK	Árpád-házi Szent Erzsébet	Iskola mise: 15:00 18:00	Ágnes házasságáért	
20	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	Tösmagi és Molnár csal. + tagjai, + ifj Szalai Károly	Szentségimádás 19:00-20:00
21	VASÁRNAP	KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA	10:30 18:00	Musчек Miklós és felesége, ifj Musчек Miklós, Nyitrai né Musчек Erzsébet; + Verovszki Jánosné Éva tem. megeml.; Karitás csop. tagjai +Klement Péter édesapa és + nagymama	

– A múlt hétvégi célgyűjtéskor 211.960,- Ft jött össze a hangosításra, melyet ezúton köszönünk!

– Jövő szombaton, Krisztus király előestéjén az Eucharisztikus Kongresszusra való készüllet alatt hagyományá vált Szentségimádás az esti misét követően 7-től 8 ó-ig lesz megtartva. A szentségimádás alatt gyóntatás lesz. A csendes szentségimádás végén az elmúlt egyházi évért hálaadást végzünk, elimádkozzuk a Jézus Szíve litániát és a felajánló imádságot Jézus Szívéhez.

– A jövő évi naptárak, kalendáriumok még egy hétig átvehetők a sekrestyében az ár kifizetése után.

– Jövő vasárnap a perselyadományokat a Karitás javára gyűjtjük. Tartós élelmiszert idén a Karitás csoport nem gyűjt, hanem az összegyűlt pénzádományból segíti utalvánnyal a rászoruló családokat. Kérjük, hogy erre szánt adományukat dobják a perselybe jövő vasárnap, vagy vásároljanak rajta a Karitás csoport által készített koszorúkból, díszekből.